

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Po drodze do Rzeszowa

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 7, stopień trudności:
łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Co można zobaczyć jadąc z Katowic do Rzeszowa.

Pomysł na jednodniową wycieczkę samochodową niejako przy okazji wyjazdu do Rzeszowa. Mamy cały dzień na dojazd, do przejechania jest około 300km, więc tempo nie będzie męczące. Mimo to nie chcemy dokładać dodatkowych kilometrów i jakoś znacząco oddalać się od głównych dróg czy autostrady.

Wycieczka łączy to co lubimy najbardziej - podziemne trasy (Bochnia i Rzeszów) z niecodziennymi muzeami (muzeum Dobranocek) z nutką pięknej historii w postaci zamku i pałacu. Jest też zaporą na Wisłoku, jakoś ostatnio trafiamy na zapory w każdej wycieczce, więc niech i w tej będzie :)

Jesteśmy jeszcze przed jej przejechaniem, więc nie mogę opisać czy był to dobry wybór i na ile udało się zrealizować ten plan, jakie były koszty i czy spełniła oczekiwania. Na pewno zapowiada się na tyle ciekawie by umilić podróż do Rzeszowa, i na tyle spokojnie, by nie obawiać się forsownego tempa i walki z czasem.

Uwaga dla osób jadących w poniedziałek, kilka z wymienionych tu atrakcji jest w poniedziałki niedostępna (dobranocki, podziemia Rzeszowa)

Program wycieczki

Bochnia Kopalnia soli

Historia bocheńskiej kopalni soli, jak głosi legenda, jest związana ze św. Kingą. Węgierska królowa wyjeżdżając na ślub z Bolesławem Wstydliwym, wrzuciła pierścień do kopalni soli w siedmiogrodzkim Maramarosz. Pierścień ów, zamknięty w kryształach soli, w tajemniczy sposób znalazł się w ogrodzie pewnego szewca w Bochni. W 1248 r. powstał pierwszy szyb Sutoris (łac. sutor - szewc).

Kopalnia bocheńska oferuje zwiedzającym wiele atrakcji. Dostępne są trzy trasy turystyczne o różnym stopniu trudności: podstawowa trasa z Podziemną Ekspozycją Multimedialną, Trasa historyczna "Wyprawa w Stare Góry" oraz Trasa przyrodnicza. W kopalni wszystkiego można dotknąć i sprawdzić organoleptycznie zawartość soli w ścianach korytarzy. Niezapomnianych wrażeń może dostarczyć przeprawa łodzią przez zalaną solanką komorę.

49°58'13"N 20°25'55"E | na mapie:A

Bochnia W dawnej Bochni

Park Archeologiczny Osada VI Oraczy przedstawia rekonstrukcję osady wiejskiej z połowy XIII w., charakterystycznej dla osadnictwa w Małopolsce. Wokół placu centralnego zbudowano kilkanaście budynków drewnianych reprezentujących ówczesne techniki ciesielskie, m.in. chaty: oracza, garncarza, zielarki, bednarza i tkaczki, piwowara, kletę powroźniczą oraz kuźnię.

Atrakcją dla zwiedzających jest możliwość uczestniczenia w codziennym życiu Osady, w której pracują przedstawiciele dawnych zawodów. Każdy może wejść do starodawnych domostw oraz spróbować rozmaitych prac rolniczych i rzemieślniczych. Na terenie Osady odbywają się okolicznościowe imprezy, m.in. „Pierścień Świętej

Kingi” oraz pikniki archeologiczne. Park jest obiektem sezonowym, czynnym od maja do września.

Park Archeologiczny Uzdrowiska Kopalnia Soli Bochnia
ul. Solna 2, tel.: 014 615 36 36
www.osadabochnia.pl

49°58'13"N 20°25'54"E | na mapie:B

Rzeszów 10 metrów pod rynkiem - Podziemna Trasa Turystyczna „Rzeszowskie Piwnice”

Rzeszów, położony na skrzyżowaniu szlaków handlowych łączących Polskę z Rusią, Węgrami i Śląskiem, bogacił się w ciągu wieków dzięki handlowi i rzemiosłu. Liczne przywileje, m.in. prawo składu wina i ryb, przyczyniły się do szybkiego rozwoju miasta, szczególnie w XVI-XVII w. W Rzeszowie odbywały się trzy jarmarki rocznie: na św. Wojciecha (23 IV), na św. Feliksa (30 VIII) i na św. Barbary (4 XII).

Aby mieć gdzie składować liczne towary, mieszkańcy drążyli w lessowym podłożu piwnice - początkowo pod kamienicami, później pod całym rynkiem, ulicami i podwórkami. Miały trzy poziomy i sięgały głębokości nawet 10 m. Tworzyły istny labirynt korytarzy i komór. Dla wzmocnienia ścian często obmurowywano je cegłą lub podpierano drewnem. W niektórych piwnicach w pierwszej kondygnacji urządzano sklepy.

W XX w. skomplikowana sieć piwnic pod miastem okazała się zagrożeniem. Wskutek rozmiękania podłoża lessowego wodami z nieszczelnych sieci wodno-kanalizacyjnych na rynku i ulicach zaczęły powstawać zapadliska. W niebezpieczeństwie znalazły się stare kamienice. Pierwsze prace ratownicze przy pomocy specjalistów z AGH w Krakowie rozpoczęto w latach 60. XX w. Z przerwami kontynuowane są do dziś.

Część zabezpieczonych korytarzy udostępniono do zwiedzania, tworząc Podziemną Trasę Turystyczną. Stała się ona szybko atrakcją turystyczną miasta, szczególnie dla dzieci. Obecnie nosi nazwę „Rzeszowskie Piwnice” i jest bez wątpienia jedną z większych atrakcji Rzeszowa. W 2012 roku została wyróżniona certyfikatem Polskiej Organizacji Turystycznej, jako Najlepszy Produkt Turystyczny. Aktualnie składa się z 3 kondygnacji, 15 korytarzy i 34 piwnic pochodzących z XV-XX w., położonych na różnych poziomach. Najniższa z nich znajduje się na głębokości 9,58 m pod rynkiem. Cała trasa osiągnęła już 369 m długości. Łączy trzy pierzeje rynku: południową, wschodnią i północną. Pod tą ostatnią jest najciekawszy fragment trasy - średniowieczne pomieszczenie o nieznanym celu, z zachowanymi fragmentami kamiennych sklepień, ostrołukowymi drzwiami i okienkiem z obramieniem typu „ośli grzbiet”.

Artykuł uzupełnił: pablo

50°02'16"N 22°00'14"E | na mapie:C

Rzeszów

Zapora i zalew na Wisłoku

Zapora na Wisłoku w Rzeszowie, została oddana do użytku w 1974 roku. Z liczącą sobie już 36 lat konstrukcją niemal od początku wiązały się problemy - zbiornik zaporowy bardzo szybko ulegał zamulaniu i zarastał szuwarami. Z czasem utworzyły się na nim małe wysepki, które upodobały sobie ptaki. We wczesnej fazie użytkowania zalew nie miał tylu wysp, był dość głęboki, a na jego lewym brzegu działały trzy zespoły odkrytych basenów z pomostami, do których cumowano łodzie.

Większość problemów miała związek z błędem konstruktorów zapory - nie uwzględnili oni w projektach tzw. dolnego spustu, który umożliwiałby spływanie mułu. W ostatnich latach przeprowadzono dwie modernizacje zapory, jedną aby poprawić czystość dna (zabieg nie przyniósł oczekiwanego efektu), a drugą związaną z budową małej elektrowni wodnej o zakładanej rocznej produkcji energii elektrycznej w wysokości 3000 MWh, oraz budową nowej 150-metrowej przepławki dla migrujących w górę Wisłoka ryb. Zjawisko migracji ryb można obserwować z mostu na zaporze.

50°01'12"N 21°59'59"E | na mapie:D

Rzeszów Muzeum Dobranocek

Kolekcja Muzeum Dobranocek składa się z przedmiotów związanych tematycznie z popularnymi dobranockami. Powstała ona na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat, a początek dały jej osobiste pamiątki z dzieciństwa Wojciecha Jamy (kolekcjonera dobranoecek i obecnego kierownika muzeum).

W Muzeum Dobranocek zobaczymy m.in. opakowania po dawnych artykułach spożywczych - rzeczy niezwykle rzadkie i trudne do zdobycia, ponieważ najczęściej po uporaniu się ze smaczną zawartością, wędrowały do kosza. Znajdują się tu m.in.: opakowania po gumach balonowych "Bolek i Lolek", batonikach "Maja" oraz "Wilk i Zając". Są również artykuły spożywcze i kosmetyczne zachowane w stanie nienaruszonym (zarówno opakowanie jak i oryginalna zawartość): miód sztuczny "Maja", olejek, szampon i mleczko kosmetyczne z serii "Jacek i Agatka", mydélka "Jacek i Agatka", "Ptyś", "Gąska Balbinka" i inne. Niektóre eksponaty mają ponad czterdzieści lat!

Są też przedmioty wyjątkowe i unikatowe, stanowiące niewątpliwie ozdobę kolekcji: oryginalne lalki z filmów kukielkowych Miś Colargol, Miś Uszatek, Plastusiowy pamiętnik, Kolorowy świat Pacyka, Maurycy i Hawranek, oryginalne folie z kadrami z filmów rysunkowych: Bolek i Lolek, Reksio, Porwanie Bałazara Gąbki, Miś Kudłatek. Ponadto na kolekcję składają się liczne zabawki, gry planszowe, losowe i zręcznościowe, karty, puzzle, książki, komiksy, roczniki czasopism, programy teatralne, plakaty kinowe i afisze teatralne, przezrocza małoobrazkowe, zestawy slajdów, projektory do wyświetlania przezroczy. Są też walory filatelistyczne m.in. znaczki, stemple i kartki pocztowe z kadrami z filmów. Część ekspozycji zajmują przedmioty codziennego użytku takie jak: zegary ściennie, budziki, tacki, talerze i kubki ceramiczne.

Większość ze zgromadzonych w muzeum przedmiotów, produkowana była seryjnie i dostępna w sklepach. Z biegiem lat utraciły one swoją pierwotną funkcję i stały się

zabytkami kultury materialnej.

50°02'16"N 22°00'24"E | na mapie: E

Rzeszów Zamek o wielu obliczach

W Rzeszowie warto zobaczyć wybudowany na wzgórzu zamek Lubomirskich. W ciągu stuleci pełnił on wiele różnych funkcji. Co prawda twórcą projektu fortecy i pierwszym jej właścicielem był Mikołaj Spytek Ligęza, jednak dalsza jego historia ściśle łączy się z moźnym rodem Lubomirskich.

Wznoszenie twierdzy obronnej rozpoczęło w 1600 r., a już ćwierć wieku później budowla stawiała skuteczny opór najazdowi tatarskiemu. Dalsze wzmacnianie obronnej funkcji przyniosło wymierny efekt w połowie XVII w., kiedy całą Rzeczpospolitą zalał "potop" szwedzki. Było to wówczas jedyne oprócz Jasnej Góry, Łańcuta i Lwowa miejsce w kraju, skąd polscy dowódcy mogli kierować oporem przeciwko najeźdźcy. Z perspektywy czasu można stwierdzić, że był to najlepszy okres w dziejach obiektu.

Następne lata przyniosły spadek znaczenia rzeszowskiej twierdzy. Po kolejnych pożarach przebudowano ją na styl magnackiej rezydencji, co wiązało się m.in. z otoczeniem jej pięknymi ogrodami. W okresie rozbiorów przeszła we władanie Austriaków, którzy urządzili w niej sąd, a część pomieszczeń przeznaczili na więzienie.

Katastrofalny stan techniczny murów przyczynił się do podjęcia na początku XX w. decyzji o całkowitej rozbiorce zamku i odbudowania go według dawnych rycin i map topograficznych. Przystosowano go do działalności instytucji sądowych, czego przykładem jest znaczne poszerzenie korytarzy w stosunku do pierwowzoru - podobno po to, aby oskarżeni łatwiej mijali się idąc na sale rozpraw.

W okresie okupacji niemieckiej, podczas II wojny światowej, w podziemiach zamku byli więzieni mieszkańcy regionu, w tym Wincenty Witos. Obecnie w budynku ma swoją siedzibę sąd okręgowy, ale planuje się tu przeniesienie zbiorów muzealnych.

50°01'57"N 22°00'01"E | na mapie:F

Łańcut Nowocześni magnaci

Łańcut od początku swej lokacji w 1349 r. był miejscem spotkań koronowanych głów państw, ale prawdziwy rozkwit życia kulturalnego i politycznego nastąpił tu po wybudowaniu w latach 1629-1641 przez Lubomirskich zamku. Była to wówczas nowoczesna rezydencja w typie palazzo in fortezza, na którą składała się budowla z wieżami w narożach, otoczona systemem fortyfikacji ziemnych.

W kolejnych latach wraz ze wzrostem znaczenia rodu Lubomirskich rosła także ranga ich łańcuckiej posiadłości. Stałymi bywalcami byli królowie, przedstawiciele europejskich rodów arystokratycznych oraz wybitni artyści, dowódcy i naukowcy. Dzięki zmysłowi architektonicznemu księżnej Izabeli Czartoryskiej pod koniec XVIII w. gmach stał się wspaniałą magnacką rezydencją. Powstały wówczas ogród włoski i zwierzyńiec, zaprojektowano aleje spacerowe oraz kupiono wiele cennych obrazów i mebli. Po śmierci księżnej dobra przeszły w posiadanie Alfreda Potockiego - jej wnuka, syna autora Rękopisu znalezionego w Saragossie.

Przez kolejne 100 lat rezydencja była stolicą ordynacji łańcuckiej zarządzanej aż do 1939 r. przez rodzinę Potockich. W tym czasie pałac wyposażono w wodociągi, kanalizację i elektryczność, w podziemiach zainstalowano saunę oraz urządzenia do elektroterapii. W krajobrazowym parku w stylu angielskim założono ogród różany, palmiarnię i storczykarnię, wybudowano ujeżdżalnię, stajnię i kort tenisowy. W 1944 r., na sześć dni przed wkroczeniem Armii

Czerwonej do Łańcuta ostatni ordynat Alfred III Potocki wywiózł do Wiednia w 11 wagonach kolejowych najcenniejsze dzieła sztuki i pamiątki rodzinne.

Zamek-pałac w Łańcutie jest jedną z największych atrakcji i najlepiej zachowanych rezydencji arystokratycznych w Polsce. Ma oryginalne wyposażenia wnętrz mieszkalnych i gospodarczych, obecnie prezentowane w 80 pomieszczeniach muzealnych. Skarbem obiektu jest największa w kraju kolekcja różnorodnych pojazdów konnych. Wyjątkowych wrażeń dostarcza spacer po ponad 30-hektarowym parku, w którym przy dźwiękach muzyki dobiegającej z sal koncertowych można podziwiać tajemniczy Zamek Romantyczny i Kolumnadę Głorietty, otoczone inspirującymi kompozycjami roślinnymi. Muzeum-Zamek w Łańcutie ul. Zamkowa 1, tel. 17 225 20 08

50°04'08"N 22°14'12"E | na mapie:G

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): WWAT, szczyga7, fot. A. Stroński, apilek, geograf, , stary

Trasa dodana przez: luchio

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
środa 15 maja 2024 15:22:22